

București, 5 noiembrie 2014

POST-SEGARCEA: Peste 20 de organizații nonguvernamentale solicită introducerea educației sexuale ca materie obligatorie în școli

Scrisoare deschisă domnului Remus PRICOPIE, ministrul Educației Naționale și domnului Nicolae BĂNICIOIU, ministrul Sănătății

E nevoie ca întregul oraș Segarcea să intre în panică de teama unei epidemii de HIV, pentru ca în mass media să se vorbească măcar puțin despre educația sexuală. În continuare însă, Ministerul Educației Naționale și Ministerul Sănătății nu iau nicio poziție, ignorând nevoia acută de educație sexuală ca materie obligatorie în școlile din România.

În prezent, în țara noastră nu există educație sexuală ca materie obligatorie în școli. În afara eforturilor punctuale ale diferitelor organizații non-guvernamentale de profil, singura șansă pentru tineri de a obține astfel de informații este în cadrul lecțiilor de "Educație pentru Sănătate", o materie opțională ce oferă și noțiuni de educație sexuală. Nu sunt publice date despre disponibilitatea reală, pe teren, a acestei materii. Amintim că în majoritatea țărilor europene, informații pe teme de educație sexuală le sunt predate elevilor începând cu ciclul gimnazial, în unitățile de învățământ public.

Cazul Segarcea nu s-a întâmplat într-o bulă singulară de ignoranță. El nu este rupt de contextul național. În lipsa educației sexuale, această bulă de ignoranță se întinde peste întreaga Românie rurală și urbană, țara noastră aflându-se pe primele zece locuri în Europa la incidența bolilor cu transmitere sexuală, conform datelor Organizației Mondiale a Sănătății¹. Aproape doi din zece tineri cred că o persoană nu este infectată cu boli cu transmitere sexuală, dacă nu prezintă niciun simptom vizibil.²

În medie, tinerii români încep să facă sex în jurul vârstei de 15 ani și jumătate³. Într-o societate sexualizată, tinerii primesc în fiecare moment semnale incorecte și informații incomplete despre sexualitate prin filme, jocuri video și pornografie. Aceasta este realitatea față de care trebuie reacționat cu măsuri concrete.

Dubii despre eficiența educației sexuale nu-și au locul. Fără educație sexuală în școală, rata de natalitate la adolescentele între 15 și 19 ani era în 2010 în România de 30 la 1000, una dintre cele mai

¹ 2013, OMS: România, pe primele zece locuri din Europa la incidența infecțiilor cu transmitere sexuală, *Agerpress* [<http://www.agerpres.ro/sanatate/2013/05/27/oms-romania-pe-primele-zece-locuri-din-europa-la-incidenta-infectiilor-cu-transmitere-sexuala-20-50-04>], accesat pe 03.11.2014.

² Idem.

³ 2013, Studiului privind situația adolescenților din România, *Unicef*, [<http://www.unicef.ro/wp-content/uploads/Studiu-privind-situatia-adolescentilor-din-Romania.pdf>], accesat pe 03.11.2014

ridicate în Europa. *Cu educație sexuală în școală*, în Olanda rata era de 5 la 1000, în Germania de 9 la 1000, în Danemarca de 6 la 1000, în Franța de 10 la 1000.⁴

În 2010, peste 60% dintre adolescentele active sexual cu vârste între 15 – 18 ani nu au folosit niciodată metode contraceptive, conform unui studiu la nivel mondial realizat pe un eșantion de 1056 tinere din România⁵. Nu este de mirare, dacă atât fetele, cât și băieții nu au de unde afla cum se pot proteja.

Mai mult de jumătate dintre români nu ar lua masa cu o persoană homosexuală⁶. Adolescenții și adolescentele homosexuali, lesbiene, bisexuali, asexuali și transgender sunt, într-un climat al necunoașterii, foarte vulnerabili și expuși discriminării și marginalizării.

E greu pentru un părinte să predea matematică și chimie copilului lui? Da. Ne așteptăm de la ea sau el să facă asta? Nu: pentru asta există educație publică. În mod similar, este greu pentru familii să asigure educația sexuală pentru copiii lor. Și în mod similar, e imperativ ca școala să preia această responsabilitate, cu atât mai mult cu cât sexualitatea este un subiect tabu pentru mulți dintre părinți, care, la rândul lor, nu au avut parte de educație sexuală în adolescență.

Acest cerc vicios trebuie rupt prin introducerea educației sexuale ca materie obligatorie în școli. În România isteriei de la Segarcea, ignorarea problemei lipsei de educație sexuală din sistemul de învățământ este o iresponsabilitate gravă din partea autorităților competente. Situația dificilă din România a atras și atenția Comitetului ONU, care recomandă efectuarea unui studiu asupra problemelor de sănătate ale adolescenților din țara noastră, instituții similare recomandând introducerea educației sexuale în școli.⁷

Prin urmare, solicităm Ministerului Educației Naționale și Ministerului Sănătății să facă demersurile necesare pentru modificarea curriculei școlare, în așa fel încât materia „Educație pentru Sănătate”, ce conține atât capitole de educație sexuală cât și alte capitole cu informații utile pentru sănătatea tinerilor, să fie inclusă în trunchiul comun, alături de celelalte discipline școlare obligatorii.

Semnatare:

Asociația SEXUL vs BARZA

Coaliția pentru Egalitate de Gen prin membrii săi : Societatea de Analize Feministe ANA, Asociația FRONT, Asociația A.L.E.G., Centrul Parteneriat pentru Egalitate, Asociația E-Romnja

Societatea de Educație Contraceptivă și Sexuală (SECS)

⁴ 2013, 2013 Human Development Report, *United Nations Development Programme*, [<http://hdr.undp.org/en/content/adolescent-birth-rate-women-aged-15-19-years-births-1000-women-ages-15-19>], accesat pe 03.11.2014

⁵ 2010, Peste 60% dintre adolescentele din România nu folosesc nicio metodă de contracepție, Mediafax [<http://www.mediafax.eu/stiinta-sanatate/peste-60-dintre-adolescentele-din-romania-nu-folosesc-nicio-metoda-de-contracepție-7424454>], accesat pe 03.11.2014

⁶ 2012, Percepții și atitudini privind discriminarea în România, *TNS CSOP România pentru Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării*, p.66, [http://www.cncd.org.ro/files/file/Raport%20de%20cercetare%20CNCD_Discriminare.pdf], accesat pe 03.11.2014.

⁷ Drepturile reproducerii în cazul adolescenților. Un instrument în sprijinul promovării sănătății, *Center For Reproductive Rights*, tradus și publicat în română de *Euroregional Center for Public Initiatives*, Cuvânt introductiv.[<http://www.ecpi.ro/wp-content/uploads/2011/12/Brosura-adolescenti.pdf>], accesat pe 03.11.2014

Asociația Mame pentru Mame

Centrul FILIA

Centrul pentru Democrația Participativă PLENUM

Centrul Euroregional pentru Inițiative Publice

Miliția Spirituală

Programul Național Biblionet

Grupul Român pentru Apărarea Drepturilor Omului - GRADO

Asociația de Planificare Familială din România (APFR)

Fundația pentru o Societate Deschisă

Asociația ACCEPT

Asociația Secular-Umanistă din Romania (ASUR)

Asociația SENS POZITIV

Uniunea Națională a Organizațiilor Persoanelor Afectate de HIV-SIDA (UNOPA) formată din organizațiile: Fundația Andreea, Asociația Viață și Speranță, Asociația Tereza, Asociația Speranța în Viitor, Asociația Speranța Copiilor 2000, Asociația Speranța Baniei, Asociația Red Ribbon, Asociația Pro Karma, Asociația Persoanelor Afectate, Asociația O Rază de Lumină, Asociația Noua Speranță, Asociația Noi și Ceilalți Prahova, Asociația Noi și Ceilalți Constanța, Asociația Noi și Ceilalți București, Asociația Noi și Ceilalți Arad, Asociația Lizua, Asociația Licurici, Asociația Iris, Asociația Inocență și Speranță, Asociația Benone, Asociația Persoanelor Afectate Brăila.